

VOINTA POPORULUI

On. „Palatul Cultural” pentru Biblioteca
Arad

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
Pe trei luni 25 lei.

APARE IN FIECARE DUMINECĂ
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Strada Moise Nicoară Numărul 1, etajul I.

Idealurile patriotice și umanitare ale fascismului italian.

— Noul spirit al tinerimei italiene. —

I.

La o adunare a Asociației italo-americe, care s'a ținut astăvară la Roma și la care au luat parte un mare număr de persoane însemnate italiene și americane, ambasadorul Statelor-Unite (America) d. Richard Child, a rostit o interesantă vorbire, din care reproducem următoarele:

„In vremea celor 8 luni din urmă Italia a ajutat foarte mult la înaintarea morală a lumii prin ridicarea idealurilor curajului omenirii, disciplinei și răspunderii.

N'aș fi credincios convingerilor mele și marelui număr al conaționalilor mei, dacă n'aș spune, că d. Mussolini cu poporul italian, a dat omenirii întregi o pildă de curajoasă organizare națională, bazată pe disciplinată răspundere a persoanei către Stat și părăsirea falșelor nădejdi în învățături slabe și ale închipuirii.

In anii din urmă s'a vorbit foarte mult de primejdiile ce pot urma pentru omenire din marele război. Eu am încredere că poporul american și cel italian vor lucra împreună pentru a încununa orice putință de nouă vărsare de sânge; cred la fel cu d. prim-ministru Mussolini, că primejdiile cele mai întunecoase și mai amenințătoare de război sunt, în ace-

ste vremuri grele, împotriva înaintării omenirii.

Dar turburarea nimicitoare, slăbiciunea, decăderea, sunt primejdii și mai mari. Aceste rele sunt adeseori discutate chiar și de oameni cu bune gânduri cari vorbesc de trebuința de a mântui omenirea și de a câștiga drepturile omului. Eu aș voi ca șefii de partide în loc să predice că orice om trebuie să aștepte propria-i mântuire dela alții, să arate că *orice om are în el puterea pentru a învinge relele sale*.

Eu aș mai vrea ca șefii de partide în loc să vorbească mereu oamenilor de dreptul lor, să-i convingă a lua asupra lor întreaga parte a propriei lor răspunderi.

Fără îndoială, că una din însușirile cele mai prețioase ale omului e aceea care îl face să ajute pe aproapele, dar însușirea și mai prețioasă e aceea de a avea ca ideal mărirea propriei sale puteri pentru a cere cât mai puțin ajutorul altuia.

Omul care devine tare și îndeamnă și pe alții să se facă tari, face un mare lucru lumii decât acela cari încurajează pe oameni ca să caute ajutoare în puterile și binele altora, făgăduindu-le noi rândueli sociale cari nu se pot înfăptui.

Nu vreau să pun la îndoială buna credință a multora dintre aceia cari susțin teorii (învățături) pentru noi arganisme (rândueli) sociale, economice și internaționale, dar aceștia ar trebui să se convingă că a vesti simțul răspunderii personale și a mări încrederea în sine ca persoane și națiune e mai de însemnătate decât oricare din aceste învățături.

Noi, italienii și Americanii, simțim părerea de rău ce ne fac să avem acele națiuni sau rase (neamuri de popoare) slabe cari se vaită și cer ajutoare și favoruri, eu nu voi crede niciodată că în contrarietatea de idei de pace sau război slabi — oameni, națiuni sau neamuri de popoare — ar fi mai presus sau nici vrednică de cinste, de aceia cari conduc treburile lor proprii, cu putere, stăruință și curaj, stând drept pe picioarele lor tari.

Nu discut despre îndemnul acelora cari pentru înaintarea aproapelui cu o astfel de alcătuire a societății prin care organizațiile internaționale să dea favorurile lor comunităților, iar acestea persoanelor respective.

Să vedem cari politicieni vor avea îndrăzneala să vorbească pe față despre chestiunea jidovească ca conducătorii partidului poporului? Laudă și cinste lor!

Di Vaida se zice că a intervenit în favoarea perciunaților la dl ministru Brătianu!

Ei! apoi se poate lucra acesta? Poporul nostru nu poate fi decât naționalist-antisemit și vai de acela care vrea să-l imbata cu apă rece ori țuică dela strigoiul Igit!

CÂNTECUL MUNCII.

Veniți în horă de frăție,
Străvechii câmpului străjeri,
Ce ocrotiți de-o veșnicie
A muncii rodnice dureri.
Veniți, plugari, veniți oștenii
Celui mai vechiu și sfânt război,
Tovarâși buni ai Consânzenii,
Veniți cu noi!

In goana vieții 'nvîforată,
Strigați: Plugarii 'n veci nu pier,
Căci lor pământul sfânt, li-e tată
Și frate soarele din cer.

In casele cu grînzi bătrâne
Voi rostul lumii așezați,
Sus dătorilor de pâne,
In patimi și credințe frați,
Voi platnici de sudori și sânge,
Voi cei bogați și totuși goi.

Veniți să ne 'nvățați a plânge,
Veniți cu noi!

Veniți stăruitoare gloată,
Strigați s'auză mici și mari:
E răzimată lumea toată
Pe palme aspre de plugari!

Năpraznic vîfor de dreptate
Vă doarme 'n sufletu 'noptat,
Și spală lumea de păcate
Când rele mîni l'au deșteptat,
De grele vremi de mai nainte
De-al răsplătirii greu șuvoi,
Veniți aducători aminte,
Veniți cu noi!

Strigați să știe largul zării,
S'auză toți căți trag în jug:
Că focul roș al răzbunării
Topește fierele de plug!

O. Goga.

O răscoală țărănească și o încercare de unire la Șepreuș.

— In anii 1824 și 1825. —

De Dr. Gh. Ciuhandu.

— Urmare —

In ziua de 29 Iunie fu ascultat și protopopul Gheorghe Chirilovici dela Galșa cu privire la bănuiala, că în această revoltă ar fi fost amestecat și Nicoară (Mikora) dela Giula. Protopopul însă, după cum dă la procesul verbal, nu știe altceva despre Nicoară, decât că e închis în temnița din Giula.

In 30 Iunie, comisia vrea să continue investigația la Vădaș; dar îi amenință revărsarea apelor și astfel întoarce iarăși la Șepreuș.

Cele 9 zile de până aci, propriu zis nu erau de investigație, ci numai de a intimida și de a presiona poporul, — la caz de trebuință chiar prin autoritatea administratorului episcopesc, adus acolo. Poporul trebuia înfrânt, ca să se deie în brazda gândurilor și interesului domnului de pământ, despre care știm din altă parte

Prețul unui exemplar 2 Lei.

O puternică cetate la granița apuseană a țării.

— Cu prilejul adunării gen. a băncii „Nădlăcana”.

În ziua de 12 Aprilie a. c. a avut loc la Nădlac (jud. Arad) adunarea generală ordinară a băncii românești „Nădlăcana”. A prezidat d. *Aurel Șterca-Șuluțiu*, dir. băncii, asistat de către dnii *A. Crăsnic* și *D. Micu*, notari, membrii verificatori *D. Roșcău*, preot *I. Lucaciu* și membrii verificatori *D. Drăgan*, primar, *Gh. Șiclovan* și *S. Chicin*.

Au fost 60 acționari, reprezentând peste 3600 acțiuni. Numărul acesta dovedește îndeajuns marele interes, pe carele poporul acestei regiuni îl arată față de această frumoasă și puternică instituție financiară română.

În raportul anual, făcut într'un limbaj limpede și lămurit, citit de către d. director *A. Șt. Șuluțiu*, găsim, între altele, o foarte însemnată expunere, care ne umple de bucurie și mulțumire sufletească.

Printr'o hotărâre luată la 26 Aprilie 1923, se stabilea urcarea capitalului societății al băncii dela 225 mii lei la 5 milioane lei, printr'o singură emisiune, sau mai multe emisiuni, după cum ar permite aceasta vremea și împrejurările.

Luând în socoteală criza financiară din țară, Consiliul de administrație a emis (publicat) prospectul hotărând capitalul numai la 2 milioane lei. Termenul de subscriere a fost dela 27 Februarie 1924 până la 30 Martie 1924. În vremea aceasta acțiunile s'au plasat toate și s'au plătit în mod integral (întreg), deși exundările (vârșările apelor) Mureșului întrerupsese comunicația cu Igrishul.

În fața acestei situații și deoarece un însemnat număr de cereri de semnare a acțiilor rămăsese nemulțumit, consiliul de administrație al băncii a hotărât o nouă emisiune de 1/2 milion lei.

Observ, că toate acțiunile au fost plasate între sâtenii din Nădlac, Șeitin și Igrish.

Socotind marele număr de acții mari pe cari „Nădlăcana” îl are la Șeitin, s'a hotărât

înființarea unei sucursale a băncii la Șeitin, care își va începe activitatea în cursul acestui an.

Trecându-se la alegeri, d. P. Roșuț a fost ales — cu totalitatea voturilor — membru în direcțiune, iar cenzori au fost aleși dnii: *D. Roșcău*, *I. Mercea*, *D. Micu*, *Gh. Petrovicin* și *M. Totoreanu*.

Deodată cu urcarea capitalului societății și cu înființarea unei sucursale s'a hotărât și schimbarea Statului.

Fiind de față la această frumoasă și înălțătoare adunare și d. *Gheorghe Adam*, directorul băncii „Victoria” dela Arad, d. director *Șuluțiu* a rostit o mișcătoare vorbire despre vechile legături dintre băncile „Nădlăcana” și „Victoria”, arătându-i toată recunoștința și mulțumirile „Nădlăcanei” pentru sprijinul material ce „Victoria” l-a dat acestei bănci, dela înființarea ei prin fostul director *S. Raicu*, vrednicul urmaș al dlui *Oncu*.

În cuvinte însuflețitoare și pline de un cald patriotism, d. dir. *A. Șt. Șuluțiu* mulțumește acționarilor pentru marele interes pe care ei l-au manifestat în toată vremea, și mai ales în timpul din urmă, față de „Nădlăcana” și îi îndeamnă să-i dea și pe mai departe sprijinul lor și să se facă cu toții apostolii acestei puternice cetăți naționale la granița apuseană a Țării-Românești.

Cuvântarea dlui director *Șuluțiu* a stârnit mare însuflețire și a fost primită cu aplauze prelungite de către numeroasa asistență.

Pentru strălucitele succese ale băncii, în urma propunerii dlui *D. Roșcău* toate propunerile Direcțiunii au fost primite de acționari cu unanimitate de voturi.

Într'o frumoasă vorbire, acționarul d. *U. Păteanu*, fost deputat, propune să se exprime Direcțiunii și Consiliului de administrație a „Nădlăcanei” mulțumire și recunoștință protocolară. Vorbitorul arată că în cea mai mare parte aceste strălucite succese ale băncii sunt rodul ostene-

că nu era introdus încă definitiv în moșia dela Șepreus. Bătăile și șicanele aplicate până aci și terorizarea prin miliția, ajunsă acolo deodată cu comisia, erau mijloacele de capacitate.

La 1 Iulie iobagii se dau capacitați (meghajta lévén) și aduși la supunere către comitat și către domnul de pământ. Iar acum e invitat domnul de pământ să-și facă obiecțiunile, cari puteau fi numai de binele dânsului.

Tot în aceeași zi iese la iveală adevărata opinie publică a satului (Nr. 61 din procesul verbal), că satul nu poate primi terenurile, pe care vrea domnul să-și strămute pe iobagi. Se bănuște apoi și acuza ridicată împotriva preoților *Popa Pavel* și *Popa Ou*, că dâșii nu numai nu au căutat să liniștească poporul tulburat, care-i urmărise pe solgăbirău și pe jurați până la marginea satului (când cu 19 Mai), ci au ținut și Te-Deum, cu care prilej, „potrivit cu obișnuințele lor, s'au conjurat.

Unul dintre cei 75 împričinați ascultați la investigație, cu numele *Turcuș Toader*, recunoștea că el a tras clopotul într'o dungă, la sfatul întregului sat, și că a înfipt un steag. Dânsul știe, că la Te-Deum au asistat și doi protopopi streini, despre cari nu știe nimic mai deaproape. Iar *Durco* (? *Burco*) *Sav*, știe că, la sfatul ținut în casa primarului și la îndemnul juzzilor, aceștia au zis atunci: Dumnezeu să ajute dreptății.

Preotului *Pavel Popovici* l-se puneă vină și aceea că a lucrat în înțelegere cu primarul

Horga Onuț, care-i era cumnat și în a cărui casă se plănuiase „răscoala”. Mai era vinovat bietul preot și pentru că (?) servitorul său se ridicase cu săcurea spre a opri un soldat, care voia să ducă din curtea preotului o legătură de trestie.

A doua zi, la 2 Iulie, în loc de a merge lucrurile spre împăcare, se svonește că toți acei șepreușeni, cari se declaraseră că vor primi pământurile oferite de domnul feudal, au să fie arși; dar nu se poate dovedi nimic din aceea amenințare.

Zilele de 3 și 4 Iulie trec fără constatări mai de seamă, pentru că în 5 Iulie preotul *Pavel Popovici* să fie trimis, cu escortă militară de doi soldați, peste Sinte, în temnița județeană dela Arad.

În 7 Iulie, comisia află că miliția tot nu poate pleca deoarece mulți iobagi o declaraseră rupt ales, că nu vor primi pământul oferit de domnie. Un motiv pentru rămânerea și pe mai departe a miliției acolo era și aceea, că soțiile și pruncii acelor iobagi malconțenți — pe cari îi legaseră deja, vre-o 13 sau 14-a fără de preotul lor, spre a-i trimite în temniță și pe ei, — priveau „rezoluți și fără nici o emoție” (elszántan és minden megindulás nélkül) la iubiții lor duși între sulilele ostașilor. Comisia vedea în această atitudine a femeilor și a pruncilor, dovada că nu se înfrânseseră încă (nem egész magok meghajtását) după câte pătiseră. (Va urma.)

lilor și a devotamentului curat al dlui director *Al. Șt. Șuluțiu*, care de 27 ani servește această instituție națională, spre mulțumirea generală.

Facem aceeași fortăreață — a spus d. *U. Păteanu* — aici la granița țării pentru urmașii noștri și pentru întărirea neamului.

Frumoasa vorbire a dlui *U. Păteanu* a fost trecută în procesul verbal.

Șfârșindu-se adunarea generală, o parte dintre acționari au luat masa împreună, unde s'au rostit mai multe toasturi.

D. Gh. Adam, directorul băncii „Victoria” (Arad) a rostit frumoase cuvinte de laudă adresa dlui notar public *Petrovicin*, primul director și fondatorul „Nădlăcanei”; *U. Păteanu* vorbit pentru solidaritate.

O plăcută și profundă impresie a făcut d. *Șuluțiu*, care într'o scurtă dar mișcătoare cuvântare a ținut să amintească vrednicile — cu prilejul noii emisiuni a băncii — servitorului *Dine Aliteanu*, care de vre-o 20 de ani servește cu cinste „Nădlăcana”. Tânărul și vrednicul preot *d. D. Roșcău* (Șeitin) a spus că arătarea în mod strălucit a interesului Șeitenilor către „Nădlăcana” este a se socoti cu cea mai multă recunoștință a acestora pentru că „Nădlăcanei” au ei să-i mulțumească dacă plugurile românești răstoarnă brazdele roditoare în moșile foștilor puternici *Radetzky* ș. a. și tot „Nădlăcanei” trebuie să i se scrie meritul dacă până azi nici o avere sau casă românească n'a fost vândută pentru datorii de bancă. (Observ, că „Nădlăcana” nu până azi nu-ș are avocatul ei. — N. R.)

Încheind aceste rânduri facem constatarea că, prin înțelepciunea și hărnicia distinsului director *d. Aurel Șt. Șuluțiu*, sprijinit de către merituosul director al „Victoriei” *d. Gh. Adam* și în urma dragostei curate a fraților noștri din partea locului față de tot ce este românesc și național, avem să mulțumim dacă azi avem în banca „Nădlăcana” o puternică cetate națională la granița apuseană a țării.

Alegerea de deputați sinodali la Șimand.

Părintele *Ștefan Leucuța* dela Șimand ne trimite un lung răspuns la corespondența ce s'a publicat în gazeta noastră despre alegerea membrilor sinodali la Șimand, când dsa a fost învinuit că „s'a proclamat pe sine președinte”, deși nu avea majoritatea voturilor poporului, că nu a procedat corect la compunerea și alegerea biroului, că împotriva legii și a voinței alegătorilor a ținut alegerea — după ce întâi a suspendat-o dimineata — după masă în locuința clopotarului diserticil.

Sfinția Sa respinge aceste învinuiri spunând că din ridicarea mâinilor votând persoana președintelui alegerii dsa a constatat că majoritatea este pentru Sf. Sa, iar nu pentru d. *I. Daul* și că nimeni n'a protestat contra acestei constatări; că sinodul a ales cu aclamațiune pe bărbatul de încredere *P. Anghel* și *M. Iercan*, iar de notari pe *d. T. Mornăilă*.

Sunând la clopotul ca să se facă liniște, copiii cari se găseau în turnul bisericii, crezând că s'a dat semnalul de amiază, au tras clopotul. Pentru a încunajura „profanarea” bisericii, Sf. Sa a suspendat alegerea în biserică și a continuat-o în localul unde comitetul își ține de obicei ședințele.

Delegației în frunte cu d. *Heredeu*, fost deputat care venise să protesteze contra alegerii pe motiv că nu s'a respectat statutul organic, Sf. Sa recunoaște că a răspuns: „faceți ce vreți eu alegerea o țin”, dar spune că abținerea dela votare s'a făcut pentru că

Sf. Sa spune, că alegerea a decurs în ordinea cea mai bună. În această privință Sf. Sa propune facerea unei anchete și declară că în cazul când cele povestite în sarcina sa s'ar dovedii de adevărate Sf. Sa se obligă a plăti 1000 lei pentru scop de binefacere, iar dimpotrivă, dacă rezultatul îi va da dreptate Sf. Sale plătească această sumă aceia cari l'au învinuit de nereguli.

*

Cinstitul nostru popor să știe, că noi suntem cu tot sufletul cu dreptatea lui, și cu scârbă lăne întorcem capul de către mincinoși și abuzivi.

Concertul Soc. cor. „Carmen” din București.

Pentru Dumineca Tomii la 4 Mai, 4 1/2 după masă în sala Teatrului de vară se anunță un mare eveniment artistic, ce ni-l pregătește cel dintâi cor din țară, cu 150 membri care este corul Soc. „Carmen” de sub strălucita conducere a minunatului măiestru prof. de conserv. D. G. Kiriac cu următorul

PROGRAM:

I. Cântări religioase pentru cor mixt:

1. Alleluia din oratoriul „Messia”, Handel.
2. Răspunsuri liturgice, G. Cucu.
3. Tatăl nostru, solo dl G. Folescu L. Niemayer.
4. Hristos a înviat D. G. Kiriac.

II. Melodii și coruri din repertoriul măestrilor iluștri:

1. Imnul primăverii (cor mixt) C. Löve.
2. Două melodii, J. Haydn: Dna Elira Băicoianu.
3. Privighetoarea, Alabiev: Dna Elira Băicoianu.
4. Fecloarele din Roșela (cor de femei), Massenet: Dna Elena Locusteanu.
5. Habanera din opera „Carmen”, G. Bizet: Dna Elena Locusteanu.
6. Popasul Țiganilor, R. Schumann: dl G. Folescu.
7. Cei doi grenadieri, R. Schumann: dl G. Folescu.
8. Ecoul (2 coruri mixte), Ori. Lassus.

III. Melodii și coruri populare.

1. La Stăncuța sprâncenată (din Muntenia) D. G. Kiriac: Dna Elira Băicoianu.
2. Opincuța mea (cor mixt), Dr. I. Borovan: Dna Elena Locusteanu.
3. a) Cine m'aude cântând (doină din Bănat): Tib. Brediceanu; b) Hop, turcă, furcă (cântec vechiu): G. Dima; c) Peste deal (cor mixt și solo), I. Vidu: Dna Elena Locusteanu.
4. a) Inghetată-i Dunărea? b) Foaie verde (amăltă); c) Zău, zău D. G. Kiriac; dl G. Folescu.
5. Coruri mixte: a) Of și iar of! b) Pe dealu cu florile (din Bucovina) Eus Mandicevski; c) Am umblat pădurile: D. G. Kiriac.
6. Imnul încoronării (cor mixt) D. G. Kiriac.

La pian: dl Otto Hart.

Bilete se găsesc la Librăria Diecezană. Prețul biletelor: 40, 30, 20 și 10 Lei.

*

Corul va cânta dim. la ora 9 în biserica catedrală.

Indrumări pentru alegerea de deputat.

— Spre știință. —

(Urmare).

Votarea în ziua alegerii.

Primită fiind propunerea de candidare, celelalte pregătiri până la ziua alegerii le fac președintele dela cerc și dela secțiile de votare. Datoria alegătorilor în ziua alegerii este să se înfățișeze la cancelaria de votare și să-și dea votul pentru candidatul partidului său. Ordinea, în care vin comunele la vot, dacă sunt mai multe, e hotărâtă în publicațiune.

Fiecare alegător să lase în ziua de votare orice lucru la o parte și să grăbească la vot. Să meargă din bună vreme. Alegerea începe la 8 ceasuri dimineața. Să nu se amâie pe după amiazi, căci poate sosi, când votarea este închisă.

Să nu creadă veștile mincinoase, ce de obicei răspândesc potrivnicii, că „candidatul este ales și nu mai e lipsă de voturi”, ba că „votarea s'a amânat pe a doua zi”, ba că „președintele n'a venit”, căci toate sunt apucături, pentru a scoate cu puterea candidatul partidului propriu este declarat de ales. Până atunci să nu creadă nici la cămașă.

Votarea se face cu țidule, care alegătorul le primește dela președinte. Venind în fața președintelui, alegătorul își arată cartea de alegător și o dă președintelui. Președintele face din ele lista celor ce au votat. Câte cărți de alegător are pe masă, atâtea voturi a primit în urnă.

Președintele dă alegătorului o țidulă dela fiecare candidat și un plic (cuvertă). Țidulele se cunosc pentru fiecare, sunt sau de colori deosebite, sau cu linii înaintea numelui. Alegătorul neștiutor de carte, va putea alege votul partidului ori după culoarea hârtiei, ori după numărul de linii ce sunt puse înaintea numelui. Cu țidulele și cu plicul alegătorul trece în odaia de alături, sau în gheretă, unde, fără a perde vreme pune votul partidului său în plic și îl lipește, țidulele nevotate le pune în urna din odaia de izolare. Cu plicul se întoarce și îl dă președintelui, care este dator să-l pună în urnă, în fața alegătorului. Cu aceasta alegătorul și-a făcut datoria de votare.

Datoria tuturor alegătorilor este de a se înfățișa la urnă, dând votul omului de încredere prin care ei pot grăi în Adunarea țării, unde se îndreaptă mersul lucrurilor obștești. Fiecare alegător are răspundere azi pentru lucrurile țării. Așa este, când puterea este în mâna poporului. Nime să nu-și uite această datorie și să n'o lase în sarcina altora. Numai dacă cea mai mare parte a țării trimite în Adunare oameni de bine numai atunci pot merge bine lucrurile țării. Nimeni, dar, să nu rămână acasă. Legea chiar pedepsește pe cel ce n'a votat.

Cu votarea însă nu s'a sfârșit. Când au votat toți alegătorii dela o secție sau către seară, când nu mai vin alegători, votarea se închide. Voturile se scot din urnă, se taie plicurile, se citește țidulele, se numără voturile, ce a primit fiecare candidat, și se înseamnă în protocol. Acesta este un mare lucru.

De aceea datoria alegătorilor din fiecare secție este, ca să-și trimeată la cancelaria de votare bărbați de încredere dintre ei, cari din clipa când s'a deschis votarea până ce s'a publicat numărul voturilor pentru fiecare candidat, să fie cu ochii în patru, să vadă ce face președintele și ceilalți de pe lângă el. Să vadă ce pune în urnă, ce scoate, ce citește de pe țidule, ce se înseamnă în protocol. Să nu părăsească cancelaria nici pe o clipă, fără să rămână cineva de pază. Căci tot pățania ni-a arătat, că și aici se fac ticăloșii. Nici la mâncare să nu se ducă, fără a rămâne cineva la urnă. Chiar mergând președintele să mănânce, și lăsându-se urna fără pază s'a întâmplat, că agenții puterii au pus voturi mincinoase în urne, ajutați de cărțile de alegător nelpărțite.

Să nu lase urna nedesfăcută peste noapte și fără pază. După lege votarea se poate isprăvi într'o zi. Când se apropie seara, bărbații de încredere să stăruiască, ca voturile să se numere și rezultatul să se publice. (Va urma).

Maiorul Băgulescu...

„Nu există nici o recompensă și nici o distincție, care să egaleze meritele de tot felul ale acestui desăvârșit militar.” „Maiorul Băgulescu, patriot convins, este cel mai îndărjit apărător al Patriei și Neamului. Suflet ales, caracter de fier.”

CAROL,
Principe al României.

— Sfârșit. —

Autorul (scriitorul) „zilelor de energie”, scriitorul distins a atâtor alte lucrări, viteazul neînfricat și mândria oștirii noastre, astăzi este la închisoare.

Învinuit, de a fi luat parte la ultimele mișcări naționaliste, maiorul Băgulescu a fost dat afară Băgulescu, a fost dat afară din școala de război și tradus din nou în fața consiliului de reformă, dupăce, primul consiliu îl achitase felicitându-l prin glasul președintelui, viteazului general Broștanu.

Înțelegem legile militare și cunoaștem disciplina care trebuie să existe în oștire.

Nu pricepem și mintea noastră refuze să înțeleagă, pornirea contra unui om a cărui singură vină, recunoscută de o țară întreagă, este, de-a fi un caracter, o voință și un suflet curat românesc.

Eroul național, care este maiorul Băgulescu, nu este numai al oștirii. El este a neamului întreg, care se revoltă astăzi de modul barbar cum este tratat.

Iubite dle maior, în închisoarea ta, discipolul și fostul camarad de arme îți trimite, în numele Ardelenilor tăi dragi, cari au învățat dela tine să mănuiască, așa de bine, grenada, admirațiunea, dragostea și devotamentul lor. După „zile triste” vin „zile de energie”. Tu ști aceasta, le-ai prevestit și noi le așteptăm.

Căp. Ulpiu Tr. Gomboșiu.

*

Se zice că Domnii ofițeri decorați cu ordinul „Mihai Viteazul” încep o mișcare în favorul eroului și martirului Național d. Maior Băgulescu.

Suntem siguri că vor avea pe partea Dlor pe toți Românii cinstiți și cu simț național.

Italia de azi și România viitoare.

Conferința de încheiere pe care redactorul nostru d. Constantin Savu, a ținut-o la Roma (Italia) în ziua de 2 Martie a. c.

— Urmare. —

Războiul mondial și Românii.

Domnilor! Marele și înfricoșatul războiu mondial, ce izbucni în anul 1914 a fost pregătit, dupăcum se știe, de către Germania în înțelegere cu aliata ei Austro-Ungaria, cu scopul hotărât de a îngrunchia și umili rasa noastră latină și, în urmăre, de a se face dictatori absoluți ai soartei popoarelor Europei.

Mica Românie, conștientă de soarta ei și de chemarea ei de sentinela latină în îndepărtatul răsărit, intră în război alături de marile sale surori latine, Italia și Franța, jertfind pe câmpul de onoare 800 mii dintre fiii ei, afară de celelalte mari pierderi ce dânsa avu de suferit din partea dușmanilor ei, cari cutropiră trei părți din țară, pustiind și furând până și cel din urmă cuiu ruginit.

Noi Românii din Ardeal și Banat, eram îngroziți de soarta ce ni-ar fi așteptat în cazul când învingerea ar fi fost pe partea Puterilor centrale. Cu scopul vădit de a ne nimici, stăpânii noștri ne trimiseră să luptăm împotriva fraților noștri de sânge pe frontul Ardealului și pe cel italian, în vreme ce acasă cărturarii și țărânii noștri, precum și bătrânii și femeile noastre, erau legați în lanțuri și aruncați în închisorile mucedale grozavelor cetăți, unde cei mai mulți dintre acești nefericiți muriră și nu mai avură fericirea să vadă lumina noului și strălucitului soare, pe care ei atât de mult l-au visat, adică, *slobozirea din robia străinului*.

Legionarii.

Domnilor! În vremea când Austro-Maghiarii făceau grozave pregătiri pentru a da un atac hotărât împotriva Italiei cu scopul s'o îngruncheze și, firește, s'o silească să cerșească pacea, în rândurile armatei austro-ungare se petrecea o întâmplare curioasă și de o însemnată istorică.

Românii din Ardeal și Banat, aduși pe frontul italian de pe frontul rusesc, împreună cu frații lor cari se găseau deja aci în tranșeele austro-maghiare, ascultând glasul sângelui rasei latine și urmând bătaia inimei lor de Români, în grupuri mari părăsiră rândurile și înfruntând mulțime de primejdii și toate urmările acestora chiar și pentru familiile lor, trecură în Italia, unde cerură arme pentru a le întrebuința împotriva neîmpăcatului dușman comun și pentru a luptând împreună cu frații lor italieni să desrobească pământul sfânt al provinciilor noastre.

Cu sprijinul și cu jertfele materiale primite din partea poporului italian noi am înființat și organizat Legiunea Română. Câteva batalioane de legionari au luptat la frontul italian, la Piave, Monte Tomba, Monte Grappa și în ținutul Carșului, cu așa bravură în cât Excelența Sa bravul general Petru Badoglio, care în acea vreme ținea locul șefului marelui Stat major al armatei italiene, dete ordine de zi speciale, în cari, în cuvinte călduroase, se arată vitejia și îndârjirea dovedită în lupte de către legionarii români.

Aduceți-vă aminte, domnilor, de mișcătoarea serbare ce a avut loc în anul 1918 în Piazza Siena din Roma, când, în mod sărbătoresc și fiind de față minunatele trupe italiene cu sfintele lor drapele, fură împărțite legionarilor noștri multe medalii de preț și fură predate acestor legiuni minunate drapele românești, dăruite din partea femeilor italiene.

Cei mai aleși dintre ofițerii italieni, generalii Ferigo, Badoglio, Isnaldi, colonelii Ferajoli, Garrone și alții, precum și foarte mulți ofițeri in-

feriori și subofițeri ai armatei italiene, se întreceau să se înroleze în Legiunea română; și cu mândrie purtau tricolorul românesc, alături de steaua Savoia.

(Va urma).

Știri de tot felul.

— Rugăm pe aderenții noștri sinceri și pe toți oamenii îndeletniciți cu scrisul de lucruri folositoare neamului nostru, să ne trimită articole pentru ziar.

La 4 Mai orele 11 a. m. în Palatul Cultural, va avea loc deschiderea expoziției de vase pictate cu motive românești a dnei Letiția Al. Stamatiad.

Indemnăm publicul românesc să viziteze această expoziție, unică în felul ei.

Direcțiunea școlii normale de fete din Arad roagă și invită pe aceasta cale Onor. public aradan să ia parte la șezătoarea organizată de elevele școlii, în beneficiul fondului de excursii pentru ziua de 6 Mai (Sf. Gheorghe), la Palatul Cultural, orele 5 d. a.

Din parte-ne facem un călduros apel către publicul românesc să sprijinească străduințele frumoase a școlii noastre normale care și până acum prin șezătorile admirabile și programul foarte ales și bogat precum și prin execuțiunea minunată din partea bravelor sale eleve, și-a câștigat un loc de frunte în opera noastră culturală și deci s'a învrednicit de întregul sprijin al tuturor Românilor de bine.

— Loteria Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, oferă publicului cel mai bun plasament. În schimbul sumei de 2 lei, costul unui bilet, oricine poate câștiga 100.000 lei. Loteria Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat oferă 5412 câștiguri în sumă globală de 500.000 lei, având câștiguri principale de 100.000 lei, 50.000 lei, 25.000 lei, 10.000 lei etc. Loteria se va trage irevocabil la 16 August 1924 în Cluj în prezența autorităților și a publicului. Câștigurile sunt garantate.

— Rugăm listele de abonamente. încrezute prietenilor noștri, să le trimită de urgență Administrației ziarului.

Publicațiune. Avizăm onor. public, că toți instalatorii, cari sunt angajați la Uzinele comunale din Arad, sunt provăzuți cu carnete de identitate, provăzute cu fotografie și pe cari la dorința onor. public sunt obligați a le arăta. — Rugăm onor. public, ca întotdeauna să pretindă dela instalatori acest carnet, pentru evitarea eventualelor neplăceri. — Direcțiunea uzinelor comunale.

— Orice parale atât ca abonamente cât și ca ajutor pentru fondul de rezistență, se vor trimite strict numai administrației în str. Moise Nicoară nr. 1, iar personal se vor preda numai subsemnatului ori persoanelor împuternicite din partea mea, în scris, pentru preluarea paralelor.

Pentru sumele plătite altor persoane Administrația ziarului nu ia nici o răspundere. — Dr. Dionisiu Benea, șeful Secției FNR. Arad.

Aviz. Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în Arad, str. Dorobanților nr. 41 (Școala confesională), am deschis un birou tehnic de arhitectură; construiesc orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminarele) lor, mai departe execut colajonări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc. — Cu stimă: Teodor Cioban, arhitect.

— La Cluj a fost arestat casierul Danielescu dela Administrația financiară, care a furat 4 milioane din banii statului.

— Iubiți cetitori, nu mai luați în mână scârboasele acele de ziar care știu să urle când este vorba de arestarea goldsteinilor et & ceilalți bolșevici, dar n'au nici un cuvânt de spus — afară doară de ocară și laudă — în favoarea bieiților noștri studenți și a eroului Băgulescu

Nu înțelegeți cine sunt dușmanii noștri și nu știți ce ar trebui făcut cu ei?

Abateți-vă pe la noi să vă spunem între ochi, că dacă v'o spunem publice, ne „bate” de prefect de poliție.

— Concertul dat la noi în Pecica de neîntrecutul cor al dlui prof. Lipovan a reușit cum nu se putea mai bine. Profitul moral nu se poate prețui. De un profit material credem că se va îngriji comuna și biserica care pentru sărbătoarea de Paști a fost dublă sărbătoare, delectându-se în cântecele îngerescului cor atât în biserică dimineață și la concertul de seara. Iar iubiților coriști cari își jertfesc timpul, liniștea familiară și sănătatea nedurmind nopțile le va răsplăti bunul Dumnezeu, căci din partea noastră, a netrebnicilor adevărații propagatori ai culturii naționale nicăând nu vor avea parte de răsplată.

— S'a scris în ziare că o bandă de comuniști au fost deținuți și ca să fie eliberați cămăi curând s'au pus și au început o grevă de foame și sete au și început ziarele lor să tipe „Gewalt” și jidovitul de Costa-Voru se laudă că la intervenția lui au fost eliberați 2 dintre acești păcătoși internaționali. Să-i fie rușine! Iar la întrebarea lui că ce ar fi zis Englezii dacă ar fi murit de foame s'au sete careva perciunat în răspund: oare ce ai zis tu când a murit în Anglia primarul orașului Corch în grevă de foame?

Întâi Mai în Italia. În locul serbării socialiste de 1 Mai care a fost oprită, Roma va serba în această zi întemeierea orașului. Cu acest prilej Mussolini a lansat un manifest către organizațiile fasciste în care amintește de prestigiul lui „civis romanus” și idealul refacerii imperiului din antichitate. Totodată anunță că vor începe lucrările pentru desgroparea forului lui August la Roma.

În Sibiu în săptămâna trecută, cu ocazia Paștelor evreiești, a avut loc o mare demonstrație antisemită, creștinii a căror majoritate o constituiau studenții sași, spargând ferestrele sinagogilor evreiești și aruncând cu pietri în evreii, cari se refugiau în biserică. Organele, cari au intervenit pentru apărarea evreilor, au fost huiduite.

Știri marunte.

— D. Zaimis, fost în mai multe rânduri șef de guvern, a fost ales președinte al noii republice grecești.

— Săteni din Chișcăreni, județul Iași, s'au adunat și au făcut jurământ să nu mai bea băuturi spirtoase.

— Gazetele franceze scriu despre o înțelegere de apărare care s'ar fi încheiat între Franța și România pentru păstrarea tratatelor și pentru asigurarea păcii.

— Incoronarea perechei regale sârbești se va face în cursul verii a acestui an.

— În județul Arad s'a ivit musca columbacă.

Redactor responsabil: CONSTANTIN SAVU

VOINȚA POPORULUI

:: se vinde ::

În orașul ARAD

:: numai la ::

Librăriile românești